

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.— .
 Negyedévre 2.50 .
 Egy hónapra 1.— .
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiaz, a város-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábol posztó
 soronként 5 krajával
 számítatnak.

Életpályák.

— június 2.

Kezdetén vagyunk a magyar ifjuság próbaheteinek. Korábban, mint más, nyugotibb és fejlett ipari országokban, végezzük az iskolai esztendőt.

A gazdaember szereti, ha gyermeke aratás idejére hazakerül és hogy nálunk Péter-Pálkor kezdődik hivatalosan az aratás, minden iskola igyekszik úgy rendezni be az évváró vizsgálatokat, hogy akkorára hazaérjen az ifjuság a családi fészekbe és együtt ünnepelhesen, mikor az aratók a legelső vasárnap az első kalászkoszorút hozzák a faluba vagy a pusztára.

Innen van, hogy nálunk korábban kezdődik, korábban végződik az iskolák szorgalmi ideje, mint egyebütt és innen van, hogy május végén, június elején már erősen izzad az ifjuság, számot adva róla, hogyan töltötte az iskolai évet és igyekszik azon, hogy mentül jobb bizonyítványt hozzon haza.

Mialatt az ország oktatásügyének vezető emberei középiskolai oktatásunk fejlesztésén és javításán dolgoznak és meggondoltan törekszenek arra, hogy egy-egy lépéssel előbbre vigyék a középső oktatás ügyét, azalatt iskoláinkban serényen folyik a munka.

A kik tanítottak, mérlegelik, mennyire sikerült fáradozásuk és melyik tanítványuk vált képessé arra, hogy a tudás széles mezején beljebb, az iskolázás fokozatán egy lépcsővel feljebb kerüljön és melyiknek kell újból foglalkoznia azzal, a mit megtanulni nem bírt.

A kik pedig tanultak, igyekeznek pótolni az elmulasztottat és még egyszer-egyszer tesznek kísérletet, hogy a próbatéten megállják a helyet.

A legnagyobb gond, a legnagyobb munka azokra vár, kik a középiskola utolsó osztályából kerülve ki, az érettségi vizsgálat előtt állanak.

Ezekre az élet legfontosabb lépése vár, ha sikerrel állják ki a vizsgálatot és kezükben van a négy- és nyolcz-éves tanulás, ifjui küzdés bére: az érettségi bizonyítvány. Pályát kell választaniok, a melyen értékesítsék a veritékes munkássággal megszerzett testi-móniumot.

Eddigelé könnyen vették a pálya megválasztásának nehéz kérdését szülők és ifjak egyaránt.

Vagy az egyetem négy fakultása, vagy a műegyetemi szakok egyike fogadta be a középiskolát végigjárt és érettnek nyilvánított ifjut.

Csak a legkevesebbje került a gazdasági, vagy erdészeti és

bányászati akanémiára és még ennél is kevesebb jutott a katonai pályára.

A kereskedői, iparosi, magasabb képzettségre törekvő ifju már korábban kell, hogy a szakpályára lépjen és fele uton hagyja ott az eddig még kétirányu középiskolai egységes tanulást, a reáliskolát vagy a gimnáziumot.

Csodálatos, hogy nálunk, a hol sokkal szükségesebb volna a tudományosan képzett, igazán szakember a mezei gazdálkodás, a kereskedelem, ipar, bányászat és egyáltalán a közgazdasági ágak terén, épen a legkevesebben vannak azon, hogy a gyakorlati gazdasági pályák valamelyikére képezze ki magukat.

Pedig mód, eszköz és alkalom volna reá meglevő intézeteinkben is, melyek csakis akkor fejleszethetnének ki a felső oktatás eszközeivé, ha a szükséglet tenné kívánatossá, hogy ezeken a tereken szintén legyen akadémia és felső tanítás.

A mily elhanyagoltak gyakorlati pályáink, ép annyira, sőt aránylag nézve, még inkább elhanyagolt a katonai, tisztii pálya, melyre pedig a legkényelmesebb mód és alkalom kínálkozik pályát választó ifjuságunknak.

Egyéb életpályákon még talán panaszkodhatik a szegény sorsu

TÁRCZA.

A sztrájk.

— Irta: Zola Emil. —

Egy szép napon az öles Misu hívott félre. Arca komoly volt volt, mint a fõrgeteges ég.

— Hallod — mondá, még mindig a maga recsegõ, paraszti hangján — akarsz-e velünk tartani?

En a nélkül, hogy csak meggondoltam volna a dolgot, hirtelen rámondtam, hogy: igen. Veszettül hízelt, hogy az öles, a nagy, a félelmetes Misu szövetségének hi meg.

Mig aztán az öles Misu tövirõl-hegyire elrecesgte, hogy mirõl van tulajdonképpen szó, én áhitattal bámultam napbarnított arcába. Erezttem, a mikor elmondta az összeesküvés tervét, hogy hangja mélyén ott rezeg a bizalmatlanság. De a lelkesedés öröme, mely arcomon felgyult, lassankint eloszlatta kételyeit.

Mikor aztán másodikat esengettek és visszatértünk az osztályba, halkán sugta felém:

— Tehát rendben van... Nem száll inadba a bátorságod és nem fogod iskolapajtásaidat elárulni?

— Nem! Hisz meg fogod látni. Le-kõt az esküm, melylyel megesküdtem.

— Mert ellenkezõ esetben nem mondom, hogy meg foglak verni, — mondá Misu méltóságteljesen — hanem mindenkinek elmondom, hogy te vagy az áruló és senki sem fog többet veled beszélni.

Ez a fenyegetés hõsivé avatta lelkületemet. Nem, ha még kerékbetöréssel büntet meg az igazgató, akkor sem árulom el öles Misu pajtásomat. Lázás izgalommal vártam már az ebéd idejét, a terve zett forradalomnak a refektóriumban kellett kitörnie.

Az öles Misu egy parasztnak volt a fia, a ki ötvenegyben az államesiny inszurrekciójában félholtan maradt az uchanei sikon és sikerült neki aztán mégis a menekülés. Amikor aztán újra felbukkant, nem bántotta senki, de a vidékinek tekintélyesebbjei csak mégis úgy hívták, hogy Misu a lókötõ.

Lókötõ Misu, aki maga becsületes, de tudatlan volt, tehát azt akarta, hogy fia tudományos ember legyen, így került aztán fia az öles Misu hozzánk az iskolába, hogy õ a tudomány hatalmával vivja ki majdan azt, amiért az apja karddal kezében harezolt és vérét ontotta a csataterén.

Az öles Misu sokkal idõsebb volt, mint mi és még csak a negyedik osztályba járt. Azokhoz a vasfejú fiézkõkhöz tartoznak, a kik nehezen tanulnak meg mindent, semmit maguktól ki nem talál-

nak, de ha aztán valamit megértettek és lelkükbe felszívták, azt alaposan tudják és soha el nem felejtik.

Erõs volt és bütykös, mint valami fatörzs és szabad óráinkban korlátlan parancsolónk. De e mellett olyan szelíd volt, mint valami kezes bárány. Egyszer láttam csak feldühõdve, a mikor egy vigyázónkat ott nyomban meg akarta fojtani, mert azt mondotta, hogy a republikánusok csupa zsványok és a rablók.

A kollegiumban igen jól érezte magát, a min minket majd meg evett a csuda. Csak egy kimondhatatlan kin gyõrtõre folytonosan: az éhség. Az öreg Misu folyton folyvást éhes volt. Nem emlékszem, hogy ez életben még hasonlatos hatalma, mindent magába faló étvágyat láttam volna. Ő, a ki különben olyan büszke volt, mint egy spanyol, a legmegalázóbb szerepet is eljátszotta egy piczike darabka kenyérért.

Igy aztán õ kétszeresen annyit szenvedett, mint mi a kollegium sovány konyhája folytán.

Errõl beszélgettünk nap-nap után, a mikor a hosszú árnyas kertfal mentén szórakozást kerestünk. Mert mi többiek inyenczek voltunk. — Különösen élénk emlékezetemben él a tőkehal rózsaszínü mártásban és az az elengedhetlen anynyira megutált fehér babfõzelék. A szegény öles Misu emberi részvétebõl velünk

ifju az ösztönző díjazások esekély volta felett, habár e részben is csak a túlzás vehetne panaszt ajkára hazai viszonyaink között.

De a katonai téren még ennek a panasznak sincs oka. — Számítalan ingyenes, félfizetéses és minden egyes anyagi viszonyainak megfelelő hely van az odatörékvő ifju számára a mintaszerűen vezetett középső és felső katonai képzőintézetekben.

És mégis unos-untalan hangzik a panasz, hogy a magyar ifjak gyéren látogatják ez intézeteket.

Pedig a katonai pálya a jó életpályák legjobbjai közé tartozik. Gyorsan ad kenyeret a fiatal embernek; előléptetést nyújt a törekvőnek; a legmagasabb fokozatokra nyitva tartja az utat a deréknek és arra vnlónak; a megélhetés mellett diszt és fényt és igen gyakran dicsőséget hoz.

A magyar törvényhozás, a magyar kormányok, a magyar törvényhatóságok egy század óta igyekeznek azon, hogy ösztöndíjakkal, alapítványokkal erre a pályára édesgessék a magyar ifjuságot, mert érzik, tudják, mily fontos nemzetünkre nézve, hogy a magyar katonaság tisztikara magyar ifjakból toboroztassék össze és hogy a magyar elem a hadsereg tisztikarában az őt számszerűleg is, politikailag is megillető helyet foglalja el.

Ezek a törekvések eddig nem sok gyümölcsöt hoztak. A magyar ifjuság esekélyebb mértékben tért át a katonai pályára, mint a hogy ez ösztönzések után vélni lehetett, ahogy ez ösztönzések meg is érdemelték volna.

Az új magyar honvédségi katonai nevelőintézetek megnyitása remélhetőleg változtatni fog ezen a helyzeten és a magyar ifjuság nem fog többé idegenkedni a katonaiszti pályától. De szükséges, hogy így pályaválasztás előtt a tanuló ifjuságnak is, a szülőknek is, figyelme a katonai pálya felé irányoztassék és évszázadkor, midőn az ifjak bizonyítványukkal haza sietnek, a jó bizonyítványok tulajdonosainak figyelme ne tisztán és kizárólag a humanisztikai, hanem a technikai, gazdasági és a hadi tudományok fontossága és haszna iránt is felkeltessék.

— **Országgyűlés.** A képviselőház a pünkösztői szünetek után ma tartotta ülését, mely azzal kezdődött, hogy Szilágyi Dezső elnök bemutatta az új pápai képviselőnek, Hegedűs Lorándnak mandátumát. Az igazoló bizottsághoz utasították. Beterjesztették azután a bizottságnak jelentéseit a betegápolási javaslatról, majd Lukács László pénzügyminiszter terjesztett elő javaslatot, mely a czukoradóról intézkedik. Végül a jegyzőkönyvet hitelesítették.

— **Az özvegy jogai.** A magyar általános polgári törvénykönyv tervezetét előkészítő bizottság mult hó 28-ikán Erdély Sándor igazságügyminiszter elnöklése mellett teljes ülést tartott. A következő fontos kérdést vitatták meg:

„Az özvegyi haszonélvezet, mely alakban és milyen terjedelemben tartassék fenn és kiterjesztessék-e a férjre is?”

A kérdéshez többen szólottak hozzá és Lányi Bertalan miniszteri tanácsos összegezte a vita eredményét. E szerint két ellentétes felfogás áll egymással szemben. Egyik Schwarz Gusztáv előadó álláspontja, mely szerint az özvegyi jog tulajdonképpen a hitvesi öröklés egyformája; a másik álláspont pedig az, özvegyi jogban a férjet nevével szemben terhelő tartási és ellátási kötelezettség valósul meg.

Semmiféle táplálékot nem veszünk magunkhoz addig, amíg a provizor ünnepélyesen ki nem jelenti, hogy megjavítja a kosztot. Misunak beleegyezése a leghősiesség elhatározás volt, amit csak a rómaiak története feljegyzett a világtörténelem. Mi ehhez képest minden más hősi tett, melylyel a régi népek a közért feláldozták magukat?

Mert hisz tulajdonképpen ő neki semmi köze sem volt ahhoz, vajjon szerepel-e tőkehal, és a babfőzelék az intézet étlapján. Hisz ő csak a nagyobb porcióért küzdött, olyan adagért, melyet a gyomra megbír. De vajjon létezik-e ilyen adag? Rádásul tehát most még azt kívánták tőle, hogy bőjtöljön. Később aztán bevallotta nekem, hogy azok a republikánus erények, melyekről neki apja mindig olyan lelkesedve beszélt; az egyének feláldozása a közért, az összetartás — hogy mindez soha őt ily keserves próbára nem tette.

Jött az est. Megkezdődött a lázadás. Csak a kenyérvetés volt megengedve. Behozták a tálakat. Mi hozzá se nyultunk az ételekhez. Csak a száraz kenyeren majszoltunk, sőtétén, komoran, a nélkül, hogy mint máskor — vidáman trécseltünk volna, — a kisebbek azonban folyton vihogtak.

Az öles Misu magasztos fényben tündökölt. Még csak a kenyérből sem evett.

Románián át.

Debreczen, június 2.

A debreczeni dalárda, mely a közel napokban Konstantinápolyban hangversenyezett török jótékonycélra, oda és visszautaztában egy-egy napot töltött a szomszéd kis államban, Romániában. Május 22 én, amikor Bukarestbe érkeztünk, a koronázási évfordulót ünnepelte az oláh nemzet; nehogy fölkaivarjuk tehát az ellenünk folyton mesterségesen szított hangulatot: nemzeti jelvényeinket leszedtük a kalapunkról és a gomblyukról. A bukaresti magyarok nem győzték eléggé helyeselni óvatosságunkat és ez — megvallom — fájt nekem, különösen fájt az a kijelentésük, hogy ők is igen óvatosan viselkednek. Így vagyunk hát, édes magyarom! . . . Az oláh, nagy Magyarországon, nem csak tüntet az oláhságával, de tüntet az uralkodó nemzet ellen is; míg a magyar a kis Romániában elrejt magyarságát, nehogy szemet szurjon.

Akadtt mégis egy bukaresti magyar fiatal ember, aki a koronázási évforduló ünnepén magyar nemzeti színű kokárdát viselt, a kalapjáról is nemzeti színű szalag lengett. Kérdezősködésekre, hogy kiesoda, azt felelték:

— Valami Murka nevű cigány.

Egy honfitárs gunyosolylal magyarázta:

— Tetszik tudni, a cigánynak minden meg van engedve. Különösen mióta hercegnőket szöktetnek, azóta nem lehet velök birni. Ez a Murka fiu is azt hiszi, hogy ő neki az a feladata, hogy a hegedűjével belopja a szép magyar nótákat az oláh fáták szívébe. És olyan szépen tud hegedülni és látja, olyan szép fiu, hogy ez sikerül is neki.

Ez a Murka gyerek különben szegedi fiu, valódi művész-lélek, tele szenvedélylyel és égő hazaszeretettel.

Megvetéssel beszélt Rigó Janesiról, aki szerinte megalázta a magyar cigányságot, mert a hegedűjét elhagyta egy himi-humi hercegnőért. És melancholikusan mondta:

— Kérem alásan, tekintetes ur, ha a hercegnők kikezdenek bennünket, akkor vége lesz a magyar cigányságnak, pedig mink is vagyunk valamik.

Két könyökét daczosan az asztalra terpesztve, megvetően nézett vigyázó szomszédjára, a ki csak úgy falt az ételeket.

Mikor nyilvánvaló volt, mi történik a teremfelügyelő az igazgatót hívatta. Ugy rohant a refektóriumba, mint a forgatagos veszett szélvész. Ugy kiabált velünk, hogy majd bele süketültünk. Mi a fészkes fenét akarunk mi haszontalan lurkók, mikor ő ime sorra kóstolja az ételeket és egyik pompásabb mint a másik.

Erre felállt az öles Misu:

— A tőkehal bűdös, nem tudjuk megenni.

— Ah nem igaz, — mondá a nyápicz vigyázó — máskor megette volna az összest, a mi az asztalra került.

Misu elpirult, de be nem vallotta, hogy biz azt ma is szivesen megtenné s hogy mind a tiz ujját megnyálná utána, olyan éhes. Feküdni küldtek aztán bennünket korgó nyomorral, mert hisz az alvás jó tanácsadó.

A következő két napon az öles Misu rettenetes volt. A vigyázó szavai nagyon is elevenen tapintották és mély sebet ejtettek becsületes paraszt szívében. Esküdözött égre-földre, hogy gyáva ficzkók volnának, ha egy tapodtat is engednék. S büszke volt rá, hogy ha nem akar enni, ugy ő bőjtölni is tud.

szidta e két ételt, bárha, mint én ösmerem, legjobban szerette volna mind az összes porciókat felhabzsolni.

Mert ő csak az ételek mennyiségével volt elégedetlen. És a sors mintha csak az emberi kalandok gunyjára volna életünk kormányzója őt ép a vigyázó mellé ültette, akinek meg volt amaz ősrégi, hagyományos privilégium, hogy minden ételből kettős adagot vehetett ki magának. Pedig micsoda egy nyápicz gyerek volt! Mert érdemes volt megnézni, a mikor kolbászoeska volt ebédre, milyen irigy szemmel pisláskolt az öles Misu a párosával diszelgő kolbászdarabocsákra, melyeket magának vigyázói méltóságánál fogva a nyápicz szomszédja tányérjára szedett ki a tálból.

— Kétszer akkora vagyok, mint ő — panaszkodott egy nap nekem szomorú lemondással — és mégis ő kap kétszeresen mindentől.

Pedig nem hány ám semmit a tányérján. Hidd meg, még neki is kevés.

Az összeesküvés vezetői mindezeknél fogva sötét arccal arra az elhatározásra jutottak, hogy föllázadnak a vörös mártású tőkehal és a fehér rántású babfőzelék ellen.

Mi sem volt természetesebb, hogy a vezérszerepet az öles Misunak kellett játszania. A terv igen egyszerű volt, elhatároztuk hősiesen, hogy étvágyunkat a végletekig korlátozzuk és sztrájkolunk. —

Bejártuk Bukarest legnépesebb helyeit, mindenféle tudták, hogy magyarok vagyunk és nem éreztünk ellenszenvet, sőt udvariassággal, határozott előzékenységgel találkoztunk, amely igazán kellemesen lepett meg.

A szívéllyességet éreztette velünk első sorban az oláh vámhivatal, mely sem az érkezéskor, sem a távozáskor nem vizsgálta meg málháinkat. Egy főfináncz megkérdezte mi van az ötvenöt debreczeni málhájában és a válasz után udvariasan szalutált és távozott, másodsor az oláh vasutigazgatóság részéről abban nyilvánult a szívéllyesség, hogy külön koczikat engedett át féláron, a hölgyek és öregebbek részére pedig a legelegánsabb I. osztályu szakaszokat engedte át.

Utban, a romániai állomásokon sok magyarral, illetve székely szegély munkás néppel akadunk össze.

Igy Ciulnatában a ruházataról ismertünk föl egy csapat székelyt. Kérdősködéseinkre elmondták, hogy háromszékelyek.

— Elkódorogtunk — szolt egy öreg székely — mert a tarisznya huzza az embert.

— Milyen élet van erre felé?

— Annyiban jobb, mint otthon, hogy folytonosan keresethez juthatunk, aztán nincs az a sok minden törvény.

— Az oláh urak, hogy bánnak a szegény magyarral?

— A munkáját megfizetik, de csak igazságot ne keressél az oláhval szemben, mert akkor megkötözik, pofozzák, de rugják is. Most, kérem szépen, hogy volt a nagy ünnepi felállítás, kiadták, hogy a magyarokat le kell gázolni.

Egy nyugodt öreg ember kiszolt a kalap karimája alól.

— De azért akadnak itt is jó emberek. Mikor én legény voltam, otthon a magyar is csak úgy bánt a szegényebb magyarral. Ha azért tetszik írásba szedni a mi bajunkat, hogy a magyar urak netalán eljőnnének értünk és hazasegítenének bennünket, mint a hogy messzeföldről hazasegítettek a csángókat, akkor nem bánom... De máskülönben nagyon tessék vigyázni, mert nem jó az ördögöt a falra festeni, mivel megelevenedik.

Ő volt a martyr. A közügy vértanúja. A rózsaszínű tőkehal és a fehérrántásu babfőzelék vérző szívű hőse.

Mert mi többiek csak úgy duskálkodtunk a csokoládében, a kolbászfélékben, sőt még marmaládéval is tele volt tömve a fiókunk, úgy hogy mi a száraz kenyeret nem lehet mondani, hogy szárazon ettük volna, de ő neki nem voltak a városban rokonai és ő csakugyan a fekete kenyérhéjon rágicsált.

Harmadnap, midőn ép a fehér paszuly járt, a szigorú direktor, amikor látta, hogy még mindig nem nyulunk az ételhez, megszüntette a kenyér kiosztást is. Erre aztán kitért az igazi vihar.

Az öles Misu, kinek fejét az éhség úgy látszik, teljesen megzavarta, most hirtelen felpattant és fogta a vigyázó tányérját, ki két pofával fajt és oda röpitette a terem közepébe, mi közben rázendített a Marsellesre. A felügyelő a beállott tányér- és pohárzapor elől, melyre Misu e fellépése bátorított, megfutamodtak és a Misu nyápicz szomszédja ép a tarkójára kapott egy jó adag fehérbab poflevést, úgy hogy a lé csak úgy csurgott róla.

Erre aztán az öles Misu vezetése alatt vad forradalmi dalok éneklése közepett megkezdődött a szék és asztal bariádok építése. Az igazgató azonban okosabb volt, három óra óta ránk várt a csukva az ajtó, a mi ép elegendő volt a lázongási kedv lehűtésére.

Plojesten oly nagy számban laknak székelyek és magyarok, hogy magyar egyház is van két lelkészszel. Az egyik Hering Károly római katolikus, a másik pedig Nemes István evangélikus református lelkész.

A plojesti magyarok közül, a kik Ciulnita állomáson a slobóviai vasutat várták, vásárba készültek. Néhánynak föl irtam a nevét. Ezek: Szücs János, Simon Zsiga, Mátyás József, Bordás Mari. Veresnyei Miklós, Gáspár Julis, Deák Áron, Kut István, Soós Mihály, Sándor Ferencz stb.

Két leány nem akarta megmondani a nevét. A fejkendőt félénken a szemükre huzzák és gyöngéden egymáshoz simultak, mikor pedig bátorító szóval újra kértem a nevüket, az egyik ennyit mondott:

— Nem.

— Édes lelkeim, ilyen idegenek egy magyarhoz?

— Már mi nem vagyunk magyarok. Itt mindenkinek oláhnak kell lenni. Ez ki van adva.

Mindeniknek egy-egy koronát kínálom, azt hittem, hogy kivesszem belőlük, mely ok, vagy kényszer miatt tagadják meg nemzetiségük, de a pénzt nem fogadták el, azt felelték, hogy ott csak oláh pénz járja, az én pénzem nem jó. Ezután a gomblyukból kivettem egy szál virágot és odakináltam az egyik leánynak:

— Otthoni virág, a haza földjén fakadt.

Ezt sem fogadta el.

— Nem vagyok én kisasszony, csak szegény leány.

Még egy utolsó kísérletet tettem. Azt mondtam, fáj a szívem, hogy az ilyen szép magyar leányok elszakadnak Magyarországtól. Ki tud olyan forrón szeretni, mint a magyar legény? Elvirul a fiataláguk, a nélkül, hogy magyar huszárban gyönyörködhetnének. Csak magyar anya szül olyan fiut, mint a huszár. Mikor a huszárok tánczolnak, még az angolok is nevetnek odafent az égben.

Az egyik leány, az idősebb az összekeulesolta a kezét, a hosszu, sovány ujjai úgy remegtek, hogy megsajnáltam, és elgyöngült, fáradt hangon sóhajtott:

— Hej! hej!

Mit volt mit tenni egymás után ereszkedtünk le a refektórium magas ablakából a kertre, daczolva a ránk váró súlyos büntetésnek.

Az öles Misu az öt körülvevő inzurgenseknek vadul kiáltotta:

— Távozzatok ti is, elég, ha egy bűnös marad, a kit megbüntetnek.

Mikor oszt látta, hogy én vonakodok öt cserben hagyni felém kiáltott:

— Eredj te is, ünnepélyesen feloldalak becsületszavad alól.

Mikor aztán feltörték az ajtót, egyedül Misut találták ott, mint a hatalmas étvágy szellemét, lebegve a romok felett. Nyilván a mi ennivaló volt, azt mind bekebelezte, mert ételnek nyoma se volt sehoh. Az igazgató tehát hazaküldötte öt apjához. A forradalomnak meg az volt a vége, hogy néhány rövid hétig óvakodtak a rózsaszínű mártásu tőkehal és a fehérrántásu babfőzelék feltalalásától. Hanem aztán később minden újra a régi mederbe tért vissza.

Sok esztendő multán találkoztam újra az öles Misuval, aki visszatért az ekeszarvához.

— Rossz doktor lett volna belőlem — mondá, — jobb parasztnak lenni, hanem mondhatom, ti ugyancsak cserben hagyatok akkor, pedig tudd meg, hogy a tőkehal meg a bab voltak már akkor is legkedvesebb ételaim.

F. Gerő Attila.

Talán fájdalmas hurt rezzentettem meg a szívében? A feje gyengén ráhajlott a társnője vállára és az arcza olyan halvány, a homloka olyan borús volt. A másik pedig némán bámult maga elé. Talán lelkében feltámadt az otthon, az édes haza emléke és ezt a mindennél drágább emléket bámulta.

Csöngettek és én nehéz szívvel ültem a vonatra, mely végigfutott felünk Románia síkságain Constanzáig, a tengerparti városig.

Mikor a hajóra folszálltunk az a meglepetés ért, hogy itt Oláhország sarkában ismét székelyekkel találkoztunk. Eltörődött munkás nép. Öt férfi és három asszony.

— Ugyan, hová erre?

— Konstantinápolyba?

— Honnan?

— Debreczenből.

— Jó séta.

Sóhajtoztak szegények, hogy a munka ilyen messze kergette őket a hazától és váltig tudakolták, hogy Erdélyben derülnek-e már jobb napok a székelyre.

A Principesa Mária gőzhajó, már jó befelé haladt velünk a tengeren, még mindig halottuk a kiáltásukat:

Vivat! Eljen a magyar!

Ujlaki Antal.

Tanügy.

* **Évzáró vizsgák.** A debreczeni állami főreáliskolában az 1897—98 iskolai évet záró nyilvános vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni:

I. A VIII. osztály növendékeivel.

Érettségi írásbeli vizsgálatok május hó 17, 18, 20 és 21 napjain. Érettségi szóbeli vizsgálat június 17 és 18 napjain.

II. A többi osztályok növendékeivel.

Vallástan: Az izraelitáknak június 12-én V. VI. VII 8—9; — I, II 10—11; — III, IV., 11—12 órakor. Az evang. reformátusoknak: június hó 11-én délután 4 órakor. Az ág. evangélikusoknak: jun. hó 9-én. A róm. katolikusoknak: június 10-én d. u. 3 órakor.

Június 15-én szerdán.

I. A) osztály. Számтан és földrajz. vizsg. tanár: Pogány, (vizsg. elnök: Pálfy.) II. A) osztály. Magyar és német nyelv: (Lux). IV. osztály. Földrajz: Fazekas (Kovaliczky); Rajz geometria: Kovaliczky (Laczkó).

Június 16-án csütörtökön.

III. osztály. Magyar és német nyelv; Zimmermann (Beczner). V. osztály. Francia nyelv: Laczkó (Kardos); Magyar ny. s történelem: Kardos (Laczkó). VII. osztály. Természetráaj: Harmath (Jaszenesák); Mennyiségtan és természettan: Jaszenesák (Harmath.)

Június 20-án, hétfőn.

I. B) osztály. Magyar és német nyelv: Lux (Horvay). II. B) osztály. Számтан: Nádasdi (Kovaliczky); Rajz, geometria Kovaliczky (Nádasdi). VI. B) osztály. Magyar nyelv és történelem: Pogány (Harmath); Term. rajz: Harmath (Pogány).

Június 21-én, kedden.

I. A) osztály. Rajz, geometria: Pálfy (Horvay); Természetráaj: Harmath (Horvay). III. A) osztály. Történelem: Beczner (Kardos); Francia nyelv Kardos (Beczner). Rajz, geometria Kovaliczky (Pálfy). IV. A) osztály. Mennyiségtan: Harmath (Laczkó); Francia: Laczkó (Lux); Német: Lux (Laczkó).

Június 22-én szerdán.

I. B) osztály. Számтан: Lux (Pogány) Földrajz: Pogány (Nádasdi). V. osztály

Mennyiségtan: Jaszenesák (Harmath); Természetrajz: Harmath (Jaszenesák). VII. oszt. Német ny. Zimmermann (Laczkó); Francia ny. Laczkó (Kardos); Magyar ny. Kardos (Laczkó).

Június 23-án Csütörtökön.

II. osztály. Földrajz: Pogány (Harmath) Term. rajz: Harmath (Pogány). IV. osztály. Vegytan: Nádasdi (Beczner). Magyar: Beczner (Nádasdi). VI. osztály. Ábrázoló geometria és mennyiségtan: Kovaliczky (Jaszenesák).

Június 24-én Pénteken.

I. A. osztály Magyar és német nyelv: Horvay (Lux). III. osztály. Számítan és és természettan: Nádasdi (Zimmermann). VII. osztály. Történelem: Pogány (Fazekas). Ábrázoló geometria Kovaliczky (Pálffy).

Június 25-én szombaton.

I. B) osztály. Term. rajz. Harmath (Pálffy). Rajz. geometria: Pálffy (Lux). V. osztály. Ábrázoló geometria: Kovaliczky (Zimmermann). Német: Zimmermann (Kovaliczky). Vegytan: Nádasdi (Kovaliczky). VI. o. Vegytan: Nádasdi (Beczner). Német és francia ny. Horvay (Kardos). Június hó 13-án a magán tanulók írásbeli vizsgálata június hó 14-én a magán tanulók szóbeli vizsgálata.

III. Rendkívüli tárgyak.

A latin nyelvből: június hó 15-én szerdán délután 3 órától kezdve. Tanárok: Beczner F. és Kardos A. Az egészségügytanból: június hó 21-én kedden d. u. 2 órakor. Tanár: Dr. Varga Emil. A tornaverseny: június hó 8-án szerdán, kedvezőtlen idő esetén 11-én szombaton d. u. 5 órakor tartatik meg a tanintézet udvarán. A gyorsírásból: június hó 20-án hétfőn d. u. 2 órakor. Tanár: Dr. Horvay. Az ifjusági tornakör június 25-én pénteken, esetleg 25-én szombaton d. u. 5 órakor tartja díjversenyét. — Rajz kiállítás a mértani és szabadkézi rajzteremben június hó 26. és 27. napjain délelőtt 9—12-ig.

Az érettségi vizsgálatok délelőtt és délután, a többi vizsgálatok csak délelőtt tartatnak. E vizsgálatokon, melyek naponként reggel 8 órakor kezdődnek a m. t. szülőket és a tanügy iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívjuk.

A magán vizsgálatot tenni szándékozók, kötelesek az életkor igazolására az anyakönyvi kivonatot és az előző osztályból kapott iskolai bizonyítványt június 8-ig, továbbá az egész tandíj kiegyenlítésére 27 forint 75 krt már a vizsgálat megkezdése előtt az igazgatóságnál beadni illetve lefizetni.

Debreczen 1898. május hó 15-én.

Az állami főreáliskola igazgatósága.

A főreáliskolában már a folyó 1897—98 iskolai év kezdetén is annyian jelentkeztek felvételre, hogy a négy alsó osztályba későn jelentkezőket hely hiányában el kellett utasítani. Ez az eset a jövő 1898—99. iskolai évben felsőbb osztályokban is előfordulhat, miért már most figyelmeztetjük különösen a helybeli szülőket, hogy gyermekeik felvételére egész biztosan csak akkor számíthatnak, ha a felvételre már az iskolai év bezárása után a június 29. 30 és július 1, 2. napjain tartandó előleges beírás alkalmával jelentkeznek. Ezen előzetes felvételnél 4 frt 75 kr beíratási díjat kell fizetni és a tanuló legutolsó évi bizonyítványát és az anyakönyvi kivonatát is beadni.

NAPI HIREK. Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattárfelvilágosításokat átad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— **Személyi hir.** Degenfeld József gróf főispán tegnap délután birtokára, Fekete-tagra utazott, honnan csak szombaton tér vissza.

— **A szerb dalosok érkezése.** Lapunk tegnapi számában említettük, hogy Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester táviratilag meghívta Debreczenbe Szvetovir Nikolajevics Szerbia volt miniszterelnökét és Pera Todorovicot a Male Novine szerkesztőjét. Az utóbbi már válaszolt egy udvarias francia telegramban, melynek magyar fordítása így hangzik:

Polgármester Ur!

Meghatva vettem az Ön szívélyes meghívását és teljes szívemből köszönöm az Ön és polgártársai szeretetteljes meghívását, a melylyel engem megtiszteltek.

Pera Todorovics.

— **A főjegyző szabadságon.** Komlóssy Arthur Debreczen sz. kir. város főjegyzője f. hó 6-ikán kezdi meg, egy hónapi szabadságát.

— **Az új főispáni titkár.** Az új főispáni titkár, dr. Viczián Ádám miniszteri segéd-fogalmazó ma délelőtt foglalta el hivatalát.

— **Tízéves találkozó.** A debreczeni gazdasági tanintézetben 1888-ban végzett ifjak tegnap tízéves találkozóra gyűltek egybe Debreczenben. A találkozóson megjelentek: Fráter Akos földbirtokos Vértes Nenezky László földbirtokos P.-Haraszt. Godán Sándor urad. intéző P.-Esegy. Farkas Gábor honvédhuzár főhadnagy Debreczen. Brünner Károly intéző Hosszu falu. Munik Pál bérő Zolca. Télesy Kálmán és neje Kis-Szállás. Geréby Gyula földbirtokos Lajos Mizse. Tóbi József földbirtokos Debreczen. Meitner Gyula nagybérlő Laczháza. és Mónus Gyula földbirtokos H.-Szoboszló. Délelőtt tisztelgtek a gazdasági tanintézet összes tanárainál, majd megkoszorúzták elhunyt igazgatójuknak Domokos Kálmánnak a sírját. Este az „Angol-király“-nő éttermében bankettet rendeztek, melyre meghívták a tanári kart s az intézet III. éves hallgatóit. A bankett a Magyariak pompás zenéje mellett a hajnali órákig eltartott. Azok kik most a tízéves találkozóson jelen voltak elhatározták, hogy tíz év múlva ismét találkoznak, mikor is ők husz, a most végzett ifjak pedig tíz éves találkozójukat fogják megülni Debreczenben még pedig együttesen.

— **A debreczeni kir. törvényszék fogházának könyvtárát** a Londonban székelő, de működésével az egész föld kerekességére s így hazánkra is kiterjedő „Vallásos iratokat terjesztő angol Társaság“ magyarországi főügynöke, Gladischefszky Károly budapesti német nyelvű ev. ref. lelkész ur után, kéresemre 67 drb bekötött könyvvel és 607 drb kisebb vallásos olvasmánnyal volt szíves közelebről megajándé-

kozni. Midőn e nemes czélu adományról itt a nyilvánosság előtt is megemlékezem, s midőn jelzem, hogy a kisebb olvasmányok egy részéből 28 nagyobb kötet művet állítottam össze, más részét pedig jó magaviseletű foglyaink között sajátjukoi ingyen kiosztattam és kiosztatom: egyben nem mulaszthatom el, hogy szíves köszönetet ne mondjak Dávidházi Kálmán könyvkötő urnak, ki ezen 28 kötet művet hatalmas, erős táblákba ingyen bekötötteti szíveskedett, amivel a felügyeletem alatt levő törvényszéki fogházi könyvtár könyvállományának gyarapításához nagyban hozzájárult. Debreczen, 1898. június 2. Csiky Lajos, mint a debreczeni kir. törvényszék fogházának ev. ref. lelkésze.

— **Eljegyzés, Krisháber** Gusztáv Krisháber Dávid és fia czég beltagja Det-táról eljegyezte Tihanyi Etelkát, néhai dr. Tihanyi Sámuel Debreczen sz. kir. város tb. tiszti főorvosának kedves, szép és művelt leányát. A szerelemből kötött eljegyzéshez a rokonok, jóbarátok és ösmerősök legőszintébb szerencsekívánatai fűződnek.

— **Zeneakadémiai hangverseny.** Mint említénk, Szotyori Nagy Károly zeneakadémiája e héten szombaton délután 4/5 órakor a növendékek előhaladása bemutatása végett hangversenyt rendez az intézet Szent-Anna-utcai helyiségében. A hangversenyt maga az igazgató rendezi s abban a következő növendékek vesznek részt:

Degenfeld Mária grófnő, Ábrahám Irma, ifj. Gáll Józsefné, Tóth Irma, Nagy Vilma, Szotyori Nagy Flóra, Danilovics Mariska, Varga Stefánia, Mayer Blanka, Materny Gizella, Engel Irén, Alter Ilona, Dumbráva Ilona, Kálmáneczhey Zoltán, Weiszlovits Zoltán, Széll Ákos, Torday László, Radó Endre, Dávid Nándor és Sárvary Jenő növendékek.

A válogatott műsoron találjuk Bohm, Allaga G., Rohde, Gounod, Mendelsohn, Dausla, Donizetti, Rossini, Bellini, Godard, Wagner, Liszt, Mozart, Kern, Hubay és Szotyori Nagy Károly műveit, amelyeket a növendékek részint hegedűn, zongorán czimbalmon adnak elő, részint zongora vagy harmonium kísérettel énekelni fognak. A hangverseny szorosán zártkörű.

— **Orvosi körökből.** Dr. Bruckner Ernő műtőorvos, máv. egészségügyi tanácsos, a konstantinápolyi kirándulásról, illetve herkulesfürdői tanulmányutjáról ma hazaérkezik s orvosi működését folytatja.

— **A színészet száz éves jubileuma.** A debreczeni színészet száz éves jubileumát rendező nagybizottság, mint azt annak idejében megirtuk, elhatározta, hogy az ünnepségek Hajdúvármegye nek székházában fogja megülni és ezen czélra elkéri a megyétől a székház nagytermét. Mint most Rásó Gyula kir. tanácsos, alispán Komlóssy Arthur főjegyzőt, a rendező bizottság elnökét értesítette ezen szándék megvalósítására, a törvényhatóság nemesak nem gördit akadályt, de határozatában kimondotta, hogy az elhelyezendő emléktáblát a vármegye állandó kegyeletes gondozásában fogja rendeltetni.

— **Iparosok műkedvelő előadása.** A debreczeni iparos ifjak egyik törekvő, derék csoportja vasárnap este a Margit-fürdő éttermében műkedvelő előadást rendez, melynek tiszta jövedelmét jótékony czélra fordítják. A műkedvelői előadás elé kétszeres érdeklődéssel nézünk, mert az előadandó darabot Than Gyula kollegánk írta. A darab, népszínmű, énekkel és táncszal, czíme a Falu őrdőge.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága f. hó 6-án délután 3 órakor ülést tart.

— **A zenede hangversenye.** Már hatszor van ebben az évben alkalmunk meggyőződni arról, mily előmenetelt tanúsítanak zenedénk növendékei. Az igazgatóság hangverseny alakban tárja elénk a tanítványok tudását s ez által nemcsak a tanítvány ambíciója, a verseny kútfeje — tápláltaik, de nekünk is alkalom nyílik betekintetni a zenede életébe s a tanítás rendszeréről igen öröndetes képet lehelni. A hangversenyt **Rosenberg** Ilona nyitotta meg Mozartnak hálátlan C moll ábrándjával. Valódi élvezettel hallgattuk e művet, melyet Rosenberg figyelemreméltó technikával játszott le. **Váradi** Ilona szavalata kitűnő vezetésről tanuskodik. Zongora-játéka szintén igen szép s sikerült volt. — **Herman** Irén Tarnaynak két szép dalát énekelte, meglehetősen lámpalázzal, de azért szépen. A kis **Schwarz** József ezuttal is riadó tapsokat kapott. **Harsányi** Emma finom, diskrét játéka képezte fénypontját az estélynek. **Popovits** Helén és **Kubay** Margittól pompás duettet hallottunk. **Térei** Emma és **Fleischmann** Margit kitűnő gyakorlattal és összejátszással adták elő 2 zongorán Chopin Rondoját. Különösen **Fleischmann** Margit tiszta, szabatos játékaival és el nagy hatást. A hangversenyt a kezdők és haladók együttes játéka fejezte be, kik dicséretes összetartással adták elő Bohm egyszerű Ritornell-ét.

— **Debreczen borászati felügyelőségi székhely.** A különböző felügyelőségek száma, a melyek már Debreczenben székelnek, közelebb ismét szaporodni fog. Van már nálunk dohánybevéltési felügyelőség, helyszinelési felügyelőség, erdő felügyelőség, anyakönyvi felügyelőség, közúti felügyelőség, iparfelügyelőség. Ezekhez járul, nemsokára — mint az imént említették — a **borászati felügyelőség.** A földmivelésügyi miniszter ugyanis a szőlőszeti és borászati felügyelőségek számát 21-ről 27-re szaporította s az újak közül egynek a székhelyévé **Debreczent** jelölte ki, ami által azoknak a szépen terjeszkedő és gyarapodó nagy homoki szőlőtelepítések jelentőségét ismerte el a miniszter, amelyek az utolsó években Debreczen határán és a közeli falvakban létesültek. A felső Tiszavidéken borászati felügyelőségek működnek még: Egerben, M.-Kövesden, Tarczalon, Beregszászon, Szinyér-Váralján, Szilágy-Somlyón és B.-Diószegen.

— **A debreczeni dalárdáról** a Dél-magyarországi Közlönyben a következőket olvassuk: A debreczeni dalárda tegnap este érkezett Konstantinápolyból Bázisán át Temesvárra. Fogadtatása impozáns és ünnepélyes volt. **Gartner** Rezső elnök buzgó utánjárással alig pár óra alatt négy dalegyületet toborzott össze s így az ő fáradságának köszönhető, hogy a debreczeniek nem várt szép ovációban részesültek. Az érkezőket a pályaudvaron **Tilger** Nándor üdvözölte, mire a **Baader** Henrik díszelnök és **Gartner** Rezső elnök vezetése alatt megjelent gyárvárosi zene- és dalegyület, majd a Józsefvárosi dalkör és a „Typographia” dalegyület elénekeltek jellegűket. Az Erzsébet városi dalegyület a karmester távolléte miatt nem énekelhetett. Az érkezőkhöz még a kis **Leth** Aranka mondott üdvözlő verset. **Baader** Henrik igazgató három közúti kocsit bocsájtott a vendégek rendelkezésére, melyeken az „Arany Oroszlán” szállodába mentek, ahol rögtönzött társas-

estély volt. A termék zsufolásig voltak. Az érkezők közt **Leth** Lipótné két kis leányával virágcsokrot osztott szét. Vasora alatt **Tilger** Nándor talpra esett felköszöntőben éltette a debreczenieket, mire azok elnöke dr. **Márk** Endre hosszabb beszédben ünnepelte Temesvárnak vendéglátó polgárait és a helybeli dalegyületeket. A megjelent együletek a fesztelen estély folyamán több szebbnél-szebb dalt énekeltek, s ki vitatná el a babért a debreczeni dalárdától, melynek szereplése az estnek fénye volt. A közönség zajos tapsviharral fogadta minden egyes énekszámukat és tombolt lelkesedésében, mikor a török himnusz indulót eredeti szövegben énekelni hallotta. Az estély éjfélig tartott, s vendégeink rövid pihenő után ma reggel 8 órakor a gyorsvonaton tovább utaztak haza felé. Búcsúzásra a pályaudvaron megjelent **Baader** Henrik, **Gartner** Rezső és **Tilger** Nándor.

— **Jószágolvasás a Hortobágyon.** Király Gyula tanácsnok vezetése mellett tegnap szállt ki a Hortobágyra egy küldöttség, hogy a legelőre kihajtott lábas jószágokat a legelőadó kivételére alapjául összeszámolja.

— **Kézrekerült gyilkos.** Aldozó-csütröttökön történt, hogy Hajdu-Sámsonban összeverve, súlyos sebektől borítva, véresen találták lakásán özv. **Erdélyi** Jánosné sz. Kirják Veront, egy 68 éves asszonyt. Az életveszélyes sérüléseket szenvedett asszony nem sokára meg is halt. A csendőrség a nyomozást megindította a gyilkos kipuhatólása iránt s tegnap ki is nyomozta s elfogta **M. Nagy** Károly 18 éves parasztlány személyében, kit ma délelőtt hoztak be a debreczeni ügyészség fogházába.

— **A söradó emelése.** Kiket az az embertelen phylloxera bogár a szeszes italok élvezése terén a Gambrinus zászlója alá terelt, akik csakhamar hasonló kellemes dolgot tudtak felfedezni az árpa levében, a mit addig csak a szőlő nedvben birtak élvezni, azok zsebbe vágó érdekei ellen most komoly támadás készül a pénzügyminiszterium részéről. Ez ugyan tervbe vette a söradó fel-emelését. Az emberek ne csak józanságukkal adózzanak a sörivásnak, hanem több pénzzel is. Hir szerint a sörivók egyik tekintélyes csoportja folyamodványt készült benyújtani a miniszterhez, amelyben kéri, hogy a söradót ne emelje fel, de rendeletileg tiltsa el a vendéglősöket attól, hogy a sört habbal adják. Remélhető, hogy a miniszter nem fog habozni e kérdés eldöntésében.

— **Selyemhernyó-tenyésztés a fogházban.** Az ügyészség fogházában letartóztatott rabok a napnak legnagyobb részét hosszas munkálkodással töltik el. Az új fogházfelügyelő, **Poszpisch** József, mikor hivatalát átvette, nagy szorgalommal fogott ahhoz, hogy a rabokat munkálkodtassa. Ő honosította meg a fogházban a himzést, a zsákvarrást, a szabót, s cipész-mesterséget. Ezekből a különböző munkálatokból befolyt összegből a rabokat bizonyos rész illeti meg, melyet a felügyelő az illető rab nevére a postatakarékpénztárban helyez el, úgy hogy mikor a rab kiszabadul a fogházból, pár forint megtakarított pénze van. A fogházfelügyelő most egy új iparágat honosított meg: az okszerű selyemhernyó-tenyésztést. A szegzárdi selyembeváltó hivataltól a múlt hóban negyven gramm petét hozatott s most mintegy százezer hernyó tenyésztésével foglalkoznak a rabok. A selyem-

hernyókat a felügyelő beváltatja Szegszárdon s ha ez az első kísérlet sikerül, jövőben nagyobb mennyiségű hernyókat fognak tenyészteni a fogházban.

— **Bitangolásban talált csikó** B.-Ujvárosn egy csikót találtak bitangolásban, mely valószínűleg a hortobágyi ménesből vetődött oda. Tulajdonosa átveheti a b.-ujvárosi előjáráságnál.

— **Az iparos tanonciskola felügyelő bizottsága.** A következő sorok közlésére kértünk föl: Alulírott bizottság az építő iparral foglalkozó kőműves-, ácsmester urakat, a tek. építész és építő-vállalkozó urakat, pénzintézeteket, általában az iparos tanoncok oktatása iránt érdeklődőket tisztelettel keresi meg s kéri fel, hogy Debreczen szab. királyi város azon építő iparos tanonczainak, kik a szakirányu téli tanfolyamon jó magaviselet, rendes iskolába járás és szorgalom mellett jó tanulási eredményt tanúsítottak, anyagi megjutalmazására a nemes város által költségvetésileg előirányzott összeghez kegyes adományokkal járuljanak. — Adományait **Dóczy** Gedeon iparos tanonciskola igazgatóhoz méltóztassanak küldeni. Alulírott bizottság az egyes iparágak társulatait, gyártulajdonosokat, pénzintézeteket, általában az iparos tanoncok oktatása iránt érdeklődőket tisztelettel keresi meg s kéri fel, hogy Debreczen város azon tanonczainak, kik a tíz hónapos tanfolyamon jó magaviselet, rendes iskolába-járással és szorgalom mellett jó tanulási eredményt tanúsítottak, anyagi megjutalmazására a nemes város által költségvetésileg előirányzott összeghez kegyes adományokkal járulni, adományait f. évi június hó 10-ig **Dóczy** Gedeon iparos tanoncziskolai igazgatóhoz — N.-Csapó-utca 314. számú házhoz — eljuttatni méltóztassanak. Debreczen, 1898. május hó. Az iparos tanonciskola felügyelő bizottsága.

— **A közönség köréből.** A Kisuj-uteza elején építendő városi bérház szomszéd-épületét biztosítandó támasz-gerenda, a főjárdán úgy vannak elhelyezve, hogy este az ott járó **rövidlátók** és különösen idegeneknek veszélyes a közlekedés. A főmérnökség intézkedését kérjük, hogy azt célszerűbben helyeztesse el, vagy figyelmeztető lámpát tétessen oda, mivel a főtér jelenlegi világítása odáig nagyon halványan pislog.

— **Apró hírek.** (A közutak felügyelője.) A kereskedelemügyi miniszter értesítette Bihar-megyét, hogy a törvényhatósági közutakra vonatkozó ügyvitellel és a műszaki szolgálat megvizsgálásával a Debreczenben lakó **Pünköszt** Ferencz műszaki tanácsost, kerületi felügyelőt bízta meg. — (Iskolaszéki ülés.) Az ev. ref. iskolaszék ma csütörtökön d. u. 4 órakor a szokott helyen ülést tart. — (A községi szegényházi bizottság) pénteken d. u. 3 órakor ülést tart a városháza nagytermében.

x **Anneteli** a kitűnő bűvész, aki a Bika szállodában már két este nagy közönség előtt játszott és általános tetszést aratott, még négy előadásra engedélyt nyert és így csütörtökön pénteken szombaton és vasárnap jun. 2. 3. 4. és 5-én ugyancsak a Bika szálló 2-ik udvarában fogja a közönséget mulattatni mutatványaival.

Sport.

* **Értesítés.** A debreczeni kerékpáros egyesület f. évi június hó 5-én (vasárnap) délután a berettyóújfalú—debreczeni országuton első országuti házi versenyt rendezi. Távolság 34000 méter.

Indulási hely: a Berettyóújfalunál lévő 36-ik km. kő.

Cél: A debreczen—mikepéresi országuton lévő 2-ik km. kő.

Indulási idő az indulási helyről: délután pont 4 óra.

E versenyre csak is a debreczeni kerékpáros egyesület működő tagjai nevezhetnek. Nevezési díj 3 korona. Nevezések Laszsgallner Kálmán egyesületi elnök urhoz (Tiszapalota II. emelet 13-ik ajtó) címzett zárt levélben kell történni. A nevezési díj szintén ott fizetendő be. Nevezési díj nélküli nevezés érvénytelen. Nevezési záridő: június hó 5-én déli 12 óra. Díjak: Elsőnek „Nagy ezüst érem“ 2-ik „kis ezüst érem“, 3-ik „Nagy bronz érem“. — 4-ik „Kis bronz érem.“ —

Verseny bizottság. Elnök: Laszsgallner Kálmán. Alelnökök: Berger Jenő és Sesztina Jenő. Titkár: Vásárhelyi József vál. tag. Időmérők: Tikos József egy. pénzt. és Fried Jenő párt. tag. Indító: Körmendy Mihály. Birák: Veesev Zoltán (alapító tag), ifj. Csanak József (pártoló tag), Gebauer Károly (párt. tag), Kontsek Géza (alapító tag), Szinglarszky (párt. tag.)

Jegyzet: Kirándulás a célponthoz. A nem versenyző egyesületi alapító, pártoló és működő tagok felkértek június hó 5-én délután 4 órakor, fehér sapka és egyesületi jelvényvel a „Bika kávéház“ előtti téren összegyűlni, a honnan az egyesület működő tagjai kerékpáron, az alapító és pártoló tagok pedig kocsin pont háromnegyed 5 órakor a célponthoz testületileg kivonulnak. Az utolsó versenyzőnek a célponthoz történt megérkezése után visszaindulás a Bikaszállodába, hol a díjak kiosztása után este 7 órakor étlap szerinti társas vacsora lesz. A bizottság részére szükséges kocsikról az egyesület gondoskodik.

Debreczen, 1898. június hó 1-én.

Laszsgallner Kálmán,
egyes. elnök.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A háboru.

— A legújabb hírek. —

Összeütközés.

London, június 1.

Port au Prince-ből érkezett távirat megerősíti, hogy tegnap Santiago de Kubánál harc folyt. A harc délután két óra tájban kezdődött. Az amerikai hajóraj a mely tizennégy hajóból, köztük a Sampson tengernagy lobogóját viselő New-York hadihajóból és számos torpedónaszádból állott, heves tüzelést kezdett a kikötői erődökre amelyek közül különösen a Castillo de Morro, Lazecapas és Punta-Ganda erődök szenvedtek sokat. Délután háromnegyed négy óra tájban a tüzelés gyöngülni kezdett. Az ágyuzás lassankint egyre gyöngébbé vált és végre teljesen megszűnt, de a sik tengerről még egy ideig lövések voltak hallhatók. A spanyolok veszteségéről nincs semmi hír.

New-York, június 1.

Cap-Haitieri távirat jelenti: Havannából érkezett táviratok azt mondják, hogy az amerikai hajóhad délutáni két óra óta bombázza a Santiago mellett levő Castillo Morro, Lazecapas és Punta-Ganda ütegeit. Ugyanabban az időben amerikai hajók ütközetbe bocsátkoztak spanyol hajókkal. A tüzelés rendkívül heves volt. Háromnegyed négy órakor az erődök ellen való ágyuzás kevésbé heves volt, de hevesebb volt azokon a helyeken, a hol a két hajóhad harcra.

Letartóztatások.

Madrid, június 1.

Bourbon tábornokot, a kit a zavargások alkalmával, a háboru kitörése

előtt, letartóztattak, ismét szabadlábra helyezték.

Centából érkezett magántávirat szerint letartóztattak egy német alattvalót, a kit akkor érték tetten, mikor az ottani erődítményekről vázlatokat készített.

Cervera és Schley.

London, június 1.

Egy new-yorki lap azt jelenti Kingstonból, hogy Cervera hajóhada hétfőn délután összeütközött Schley hajórajával. Schley a nélkül, hogy a spanyol hajókon kárt tett volna, visszavonulásra kényszerítette őket.

Kincslelet.

N.-Beeskerek, június 2. Stamura torontálmegyei községben egy paraszt jó részt Zsigmond király korabeli pénzekkel telt kincses korszót talált. A leletet az előjáróság őrzi.

Tavaszi szemle.

Bécs, június 2. A király ma kezdte meg részletes katonai szemléjét a pécsi helyőrség felett. Ő felségét, aki Schönbrunnból jött, Ferencz Ferdinánd főherceg, Krieghammer közös hadügyér, a csapatfelügyelők és a tábornokok várták.

Vilmos császár Károly Istvánnál.

Budapest, június 2. Mint Berlinből távirják, Vilmos német császár ma meglátogatta a szanatoriumban gyógykezelt Károly István főherceget. A császár, kit Szögyény-Marich László nagykövet fogadott, három negyedóra hosszat időzött a lábadozó főherceg mellett.

Összedőlt állvány.

Budapest, június 2. A Margit-híd melletti rakparton épülő háromemeletes ház állványa ma délben nagy robajjal összedőlt. Az állványon volt munkások és néhány járó-kelő, összesen 42-en többé-kevésbé súlyosan megsebesültek, néhányan életveszélyesen.

Irodalom és művészet.

* **Katonahistóriák.** Ilyen cím alatt fogja Hazai Hugó katonatörténeteit egybegyűjtve kiadni. Ki ne emlékeznék vissza a kaszárnyaelet örömeire és keserveire, kinek ne jutna eszébe a korai felkelés meg a glenkszibung az arme forbercz stószennel? És vajjon el tudja-e felejteni katonaviselt ember valaha a strófegzeczérozást, a mársibungot és a masiren-marsot? Ezekről fog beszélni Hazai könyve és bemutatja a többi kaszárnya ismerősöket is. Az infanteriszt Kohnt, akinek este 10 órakor kell jelentkezni marschadjustirung mit feldgerét nevezetü öltözetben a káplár ur Ladiszlauz Ballangó ágyánál; ott lesz a manikulás, őrmester ur Rozumczvájg; nem fog hiányozni a frájter ur Bagotai sem, aki a riktung rekez sarzsen-marsnál nem jól lépett ki, valamint a kutyamosó, oficzérzdiner Emerik Szabó sem, a ki biztatólág éneklí a kapitány ur szolgálójának, hogy azt mondja:

Azért adtam szívemet
Extra-bluzos vitéznek,
Mert az extra-bluzos baka
Gondját tudja viselni a szívemnek!

A könyv június végén, 160 oldalon jelenik meg igen tetszetős kiállításban. Ára egy forint. Szerző kéri a megrendeléseket június közepéig címére (Budapest, VI., Teréz-körut 58.) beküldeni. Tíz megrendelés után tiszteletdíjdánnyal szolgál.

Vegyes.

Picquart és Esterházy gyűlöletére, mely a Zola-pör folyamán fejlődött ki, a Magyar Ujság párisi munkatársa érdekes fényt vet. Tudvalevőleg Esterházy párbajra hívta ki Picquart, a ki azonban őt visszautasította, most Esterházy — úgy hirdeti — halálra hajszolja az ezredest. Erre vonatkozik Picquart alábbi elbeszélése.

— Én nagyon jól tudtam — mondta Picquart ezredes — hogy Esterházy várakozik reám a versailles-i törvényszéki palota körül. Nem kérkedésből mondom, ámde elhíhet nekem, hogy végigcsinálva a tuniszi campagne-t, ettől a szörnyű ellenségtől nem nagyon ijedtem meg. Néhány barátom kísért az utczára és el akart velem jönni a vasutig. Ámde én kiváltam közülök és a népesebb utczákon indultam meg a pályaudvar irányába. Valami roppant mód nem siethettem, mert a különben tizenöt perczyui utat vagy egy óra alatt tettem meg, az igaz, hogy sok helyütt megállottam, egy-egy kirakatot, egy-egy házat néztem. És a mikor a pályaudvarba értem, régóta ott várakozó barátaim nem tudták, hova lettem s mi történt velem. Semmi sem történt, csak az, hogy Esterházy, aki — állítása szerint — épen azokon az utczákon várakozott, ahol én végig jöttem volt, nem tudom miért, de nem látott meg engem. . . . Már a rue Lisboune-ba, igaz, nem mentem el és nem is fogok elmenni.

— És ha egy nap összekerül Esterházyval? — kérdezi valaki.

Mire Picquart ezredes így felelt:

— Ha egy nap összekerülök vele, ha valamilyen fondorlattal az Esterházy hálojába kerülök — nos hát, védekezni fogok.

— Hogy érti ezt a védekezés ezredes?

— Csak úgy értem, a hogy a törvény.

Mert a törvény ugyebár respektálja a jogos önvédelmet?

— Tehát az Esterházy részéről való támadás esetén el fog menni a végletekig?

— Igen.

Senki sem kérdezi, de mindenki tudja e perczen, hogy ha Esterházy összekerülne Picquart ezredessel, támadni akarna, az ezredes egy revolvergolyóval fog válaszolni. A fegyvert, a célját nem tévesztő fegyvert, mindenki sejtí a Picquart ezredes zsebében.

Ekkor mondja az ezredes:

— Pedig az Esterházy élete nem az enyém — hanem az igazságszolgáltatásé. — Ezt tekintetbe kell venni. És valóban nagy kár volna, ha ez életet egy pisztolygolyó megváltaná a jövő itéletétől.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 14.

— Irta: **Uriel.** —

(Folytatás.)

Köröskörül ágyak, a pokróczok alatt emberi roncsok elnyulva fekszenek. Egyik-másik ágy vánkosan mintha halálfej fekdünnék, megüvegesedett szeme s révedező tekintete megtörík a homályban.

— Mennyi elkeseredett, összefanyalodott pofa, — sugja Zsiga doktor, ajkához emelve ujjait, hogy ki ne törjön belőle a nevetés, melyre minden pillanatban készen volt. Rámutat az asztalon lévő spirítuszos üvegre.

— Tudjátok mi van benne?

— Valami husdarab, — szól halkán Bendey.

— Egy orr, még pedig a kőkényesi kántor orra, melyet negyedszázadon át bámultak az ájtatoskodó hivek. Batanes dr. délelött operálta a kántort s néztek,

ide jutott a dieső orr, mely alakra vete-
kedik a Julius Caesar, vagy a tiszteletre
méltó Pontius Pilátus orrával.

Abay pillantását szeliden jártatja
ágyról-ágyra, mintha mindenik beteg-
nek el akarná küldeni jószágos, résztvevő
szívét.

A mozdulatlanul fekvő, hullaszerű
alakok megtört tekintete kíváncsian irányul
a betegesnek látszó fiatal ember arcára.

A pokróczok alatt megmozdulnak a
szívek, megnehezült sóhajok bus hangjának
hullámszája szinte leveri az embert a
lábáról. A szenvedés gyötrő kifejezésétől
dult arezokon mintha ott lebegne a kér-
dés és a gondolat: Ti is, ti urak? ugy-e
egyenlőek vagyunk? Egyforma szív, egy-
forma tüdő és szervezet. Itt csak beteg
van. Súlyosabbnál-súlyosabb beteg. Egy-
formán elszigetel az átkos betegség csa-
ládtól, barátától és az áldott földtől, me-
lyet végső leheletéig szeret a beteg. Oh,
hogy vágyik újra taposni a porhanyó
rögöket, melyek előbb utóbb elta-
karják.

Annyi munka és törekvés után ván-
kosok közt kell utolsó napjaikat lemor-
zsolni.

A terem közepén álló asztaltól jobbra
eső ágyon valóságos rémalak fekszik. A
két arca két gödör, a szeme két tályog,
két füle és merészen kiemelkedő orra el
van száradva, bajusza lekopott, csupán
állán remeg egy pár rozsdás szál szakál.

Abay ijedten szoritja Zsiga doktor
karját melléhez.

— Ez haldoklik!

— Észe ágában sincs. Hiszen ez a
terem legegészségesebb embere. Az igaz,
hogy jobban meg van soványodva, mint
a társai, de ő eszi a legtöbbet, minden-
nap másfél porziót rendel neki Batanes
dr., ezzel sem éri be, mert megeszti a be-
tegek ételmaradékát is. Olyan mint a kácsa.
Ez a ficzkó egyszer olyan daliás ember
volt, mint te!

— Ugyan?

— Lovász volt a Maroslaky báró
familliójánál. Akkor valóságos Adonis. Be-
leszeretett Marsolaky Eliz baronesse...
Beszéltek meg is szöktette. A ficzkónak
néhány levele most is van a baronesstől.
Egyikben úgy ír hozzá, mint egy olyan
férfihoz, a kinek a legszebb lábszárai
vannak.

Abay utálattal fordul el az iszonyu
képtől. Ilyen borzasztó formában még nem
látta a leggőgösebb teremtményt, az emb-
ert. Más beteget pillant meg. Az egyik
ágy durva vánkosán, szép, kerekded fej
pihen. Lányos, szelid arcát kiverte a be-
teges pir, csinos, pörge bajuszára, ugy
látszik, gondot fordít, szemei tiszták és
tekintete fájdalmas. A sok borzasztó em-
ber között ez az igazán rokonszenves
arc olyan hatást gyakorol Abayra, mintha
decemberi hidegben virágot pillantana
meg a félig-meddig dermedt, hótakart
avarón.

— Mit keres itt ez az egészséges
képű fiu?

Zsiga doktor odahuzódik két barátja
vállai közé, magához vonja őket s a fü-
leikbe sugja:

— Ez a legnagyobb betegünk.

Elfojtott hangon sugja vissza Abay:

— Hogy esalhat ennyire a külszin?
Hiszen csaknem olyan színe van, mint
nekem.

— Gyógyíthatatlan. — folytatja Zsiga
doktor. — Tuberkulózisban szenved. Lát-
játok a kis szekrényen a porcellán-
tégelyt? Lassanként abba köpi éle-
tét. A Kochin sem használt már neki.

Abay fázósan borzad össze s olyan
mozdulatot tesz, mint a ki megijed. Mint-
egy önmagának ismétli.

— Gyógyíthatatlan.

Harangzugás hallszik. Olyan szomo-
ruan, sirámosan.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni piac.

Június 2—3 heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 3200 kgr. I.
rendű 15.—, II r. 14.80, III r. 14.60.

Rozs, piacra hozatott 3100 kgr. I.
rendű 9.80, II r. 9.70, III r. 9.60.

Kétszeres, piacra hozatott 2400 kgr.
I. rendű 11.—, II. r. 10.80, III r. 10.60.

Árpa, piacra hozatott 2400 kgr. I.
rendű 7.—, II r. 6.90, III r. 6.80.

Zab, piacra hozatott 1800 kgr. I. rendű.
8.00, II r. 7.90, III r. 7.80.

Tengeri, piacra hozatott 4700 kgr.
ó-tengeri I. rendű 6.50, II. r. 6.40. III. r.
6.30.

Köles I. r. 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50.

Burgonya 2.—

Piaci árucikkék:

Kilonként: Árpakása 16—34 kr.
aszaltszilva 32 kr., asztali dara 18—22 kr.
burgonya 3 kr., borsó szépebbé 16 kr., szat-
mári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr.
disznó-zsir 60—64, cukor 46—48, irós-vaj
— kr., köleskása 15 kr., lenese szatmári
26, szépebbé 30 kr., liszt Nr. O. 25 Nr.
1—24½ kr., Nr. 2. 24 kr., Nr. 3. 23
kr., Nr. 4. 22¼ kr., Nr. 5. 22 kr., Nr. 6.
21 kr., Nr. 7. 19 kr. olvasztott vaj
— kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr.,
rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., sza-
lonna sós 68 kr., sótlan 60 kr., kávé
—, frt — kr.

100 kilonként: Bab fehér 8—12 babsárga
8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só
darált 11.00, d. zsír 62—63 frt, széna I. rendű
1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.—, szalma I. r. 60
frt. II. r. 40, szalonna sós 62—64 frt, sza-
lonna sótlan — frt, hárj 60—62 frt, juh
turó —, szappan — frt, aszalt szilva
— frt, borsó — frt, lenese — frt.
rizs — frt, pirszen 2.00, salgótarjáni 1.50,
szalonkőszén —, árpakása —.—.

Állatvásár.

Ló felhajtattott 860 db., elkelt 610 db.
Marha felhajtattott 1050 db., elkelt 970 db.
Bika felhajtattott — db., eladatott —.
Sertés felhajtattott 4000 db., elkelt 2110 db
Sovány —12 hónapos 15—25 frt.
egy éves—másfél éves 25—30 frt. Más-
fél éves—kétéves — frt. Öreg so-
vány 25—35 frt. 3—4 hónapos malacz pá-
ronként 15—20 frt. dja. Kövér kilója 54—56
kr. Rendes ételsúly 45 kiló levonás és 4%
Uj szalonna — frt., Juh és birka fel-
hajtattott — db. elkelt — db.

Egy pár jármos ökör 250—300 frt
tehén 80—120 frt, hizott tehén bornya-
val 100—160 frt, fejős tehén bornya nél-
kül 120—140 frt, meddő tehén 75—120
frt, I. r. jármos ökör 300—370 frt. II. r.
jármos ökör 250—300 frt, III. r. jármos
ökör 180—200 frt, tinó 100—140 frt
üsző 40—70 frt. rugott üsző bornya
30—60 frt, ökörbornya 30—60 frt. Egy
pár anya birka bárányostul 8.13, egy
pár magyar juh —, egy pár ürü birka
8.16, egy db. bika 100—150, egy db
igás jó ló 140—260.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr.
aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr.
borsó 14—16 kr., lenese 14—16 kr., bab
7—8 kr., köleskása 10 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi el-
látással 50 kr., ellátás nélkül .80 kr. nő
ellátással — kr., ellátás nélkül 50 kr.
gyermek ellátással 20 kr., ellátás nélkül
35 kr.

Húsárak: Marhahús 36, 40 44, 48,
52—54 kr. Bornyuhús 56, 60 kr. Sertés
48, 52, 60 kr. Juhhús — kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt
bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás
2.50 frt, beszállítása 1.50 kr.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény-
társaság közlése.

1898. június hó 2-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% —	121.—	121.50
" vasuti beruházási köt. 4½% —	120.—	121.—
" koronajárdék 4% —	99.—	99.40
" regále vált. köt. 4½% —	100.60	101.40
Oszták aranyjárdék 4% —	121.—	121.50
Egységes államkötvény 4½% —	101.75	102.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.25	140.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	401.—	401.50
Oszták hitelbank részvény —	360.—	360.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	104.50	104.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
" 3%-os	103.—	104.—
Oszták földhitel sorsjegy 3%-os	119.50	120.50
Magyar vörös kereszsorsjegy	10.75	11.25
Oszták " "	20.25	20.75
Olasz " "	—	12.—
Bazilika sorsjegy	—	6.75
Jó-sziv " "	—	4.20

Pénzmozgás:

Cs. és kir. arany — — —	5.65	5.74
20 márkás arany — — —	11.78	11.82
20 frankos arany — — —	9.54	9.58
1 Sovereigns — — —	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készaru-üzlet.

1898. június 1-én.

A készbuza ára ma 50—60 krral ha-
nyatott. Külföld szintén olcsóbb árfolyamo-
kat jelzett, a kereslet, dacára annak, hogy
az eladók nagyobb árengedélyt engedélyez-
tek, mindvégig korlátolt maradt. A déli tőzs-
dén eladatott néhány ezer mm. 50—60 krral
olcsóbb áron. Az irányzat igen lanyha.

Rozsban csekély volt a forgalom és a
vevők hiányában 10—15 krral olcsóbb lett.

Tengeriben csekély volt a forgalom
változatlan áron.

Zabban gyöngye volt a forgalom vál-
tozatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85
forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500
mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k.
13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind
három bónapra.

II. Natáridő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tar-
tottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.97—9.99
" márcz.—ápr.	12.30—12.35
Rozs szeptemberre	7.28—7.29
Tengeri máj.—jun.-ra	5.10—5.12
Zab szeptemberre	5.65—5.68

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Kis kíváncsi. Azt kérdezi, hogy a debre-
czeni dalárda külföldi utazásában külső-
kép is visszatükröztette-e a nemzeti jel-
leget? — Igenis visszatükröztette, mert min-
denik kalapjáról piros szalag lengett, a
mellen, a gomblyukban pedig piros jelvény
volt, továbbá Márk Endre, az elnök,
az oszták és magyar nagykövethél való
tisztelgéskor, valamint a Selamlikon fényes
dizsmagyarban jelent meg. Azok a gyors-
kezü ujságírók bizony ezt kifejezték az
írásaikból. Mentse ki őket az a körülmény,
hogy csakugyan rapid munkát végeztek.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

Bérekcsik dijszabályzata.

Table with columns for 'Két lovas' and 'Egy lovas' showing fares for various routes and services like 'I. Napszámra', 'II. Óraszámra', etc.

Vasuti menetrend. Érvényes 1898. május hó 1-től

Table of train schedules between Debrecen and Budapest, M. Sziget, Szerencs, Füzes Abony, Nagy-Léta-Vértés, and Búd-Szt-Mihály-Tisza-Lök.

Table of train schedules between Budapest-Debrecen, M. Sziget-Debrecen, Szerencs-Debrecen, Nagy-Léta-Vértés-Debrecen, Búd-Szt-Mihály-Tisza-Lök-Debrecen, and Füzes-Abony-Debrecen.

Haszonbérlet. Borbély Mihály h.-szoboszlói birtokosnak kötelesen a debreczeni határhoz közel levő 106 hold tanyaföldje előnyös feltételek mellett 6 évre haszonbérbe kiadó.

BIKSZÁDI ásványos gyógyvizet mely egyedüli a maga nemében, több hírneves, egyetemi orvostanár és hírneves vidéki orvosok hatásánál fogva följebb helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknél.

Magy. kir. államvasutak. Üzletvezetőség Debreczenben. 1898. szám. III.-1898.

Pályázati hirdetés. A m. kir. államvasutak Szatmár állomásán 1898. évi december hó 31-én a vasuti vendéglő bérlete lejár; ugyanazon időponttól számítandó három évi időtartamra ezen vendéglő bérletére ezennel zárt ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az üzletvezetőség. Debreczen, 1898. május 28. Utánnomás nem díjazatik. 563-1-1

Még négy előadás az „Arany-Bika“ szálloda II. udvarkertjében. Csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap azaz június hó 2., 3., 4. és 5-én Nagy előadás egy est az álmok országában ANNETELI